

ZELFVERNEDERING

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, het vernederen van onszelf ten opzichte van een medemens, een medebroeder of -zuster, is niet gemakkelijk. Onszelf de laagste plaats toebedelen is heel erg moeilijk, zo niet onmogelijk zonder Gods hulp. Omdat de oude natuur van de mens zich nu eenmaal voortdurend en vaak ten koste van alles wil laten gelden. Maar tóch zullen wij het moeten leren, als wij willen delen in de heerlijkheid die God voor ons heeft klaar gelegd. Luk. 14:11 – *“Want een iegelijk, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden; en die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.”*

Even voor de goede orde, broeders en zusters, met zelfvernedering bedoel ik niet het in het geheel geen respect meer hebben voor jezelf als wondervol schepsel van God, of bijvoorbeeld ook het zich als voetveeg laten gebruiken door anderen.

Neen, zelfvernedering heeft met name te maken met onze bereidheid om anderen te dienen. Het heeft te maken met onze bereidheid om de minste te willen zijn in een onderling conflict, terwille van het heil van de ander of terwille van de vrede. Óók al hebben wij eigenlijk gelijk. Ook heeft het te maken met de bereidheid om andermans schuld op ons te nemen.

Als we zelfvernedering willen leren, zullen we moeten leren om ons naar het voorbeeld van de Here Jezus Christus te richten, Die Zichzelf diep vernederde, opdat Hij de verzoening tussen God de Vader en de gevallen zondaar tot stand kon brengen.

Fil. 2:6-8 – *“Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn; Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.”*

Jezus Christus bracht door Zijn bereidheid om naar het kruis van Golgotha te gaan de verzoening tussen God en ons tot stand en het is Zijn uitgesproken wil dat deze bereidheid om verzoening tot stand te brengen óók in ons aanwezig is. Want in het voorafgaande vers in Fil. 2:5 zegt de bijbel: *“Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was;”*. God de Vader gaf aan Zijn Zoon Jezus de ontzettend belangrijke taak en bediening om door Zijn kruisoffer verzoening tot stand te brengen. Maar nádat Jezus deze bediening succesvol had volbracht, gaf Hij ook aan ons deze zélfde taak, de bediening der verzoening.

2 Cor. 5:18-21 – *“En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen.”*

Deze bediening van verzoening kunnen wij alleen succesvol volbrengen, indien wij net zoals Jezus bereid zijn om onszelf diep te vernederen voor God en voor elkander.

Broeders en zusters, Jezus bekleedde de allerhoogste positie in de hemel en daarom was Zijn vernedering tot de misdadigersdood ook de allergrootste vernedering die Hij kon ondergaan. De bijbel zegt dat Jezus het Woord Gods Zelf is (Joh 1:1,14). Jezus is God (1 Joh. 5:20b). Hij was er al vanaf de oudste eeuwigheid (Spr. 8:22; Mich. 5:1b). Jezus' Naam is Wonderlijk en Raad (Jes. 9:5b). Jezus is de Wijsheid Zelf. Als dan de allerhoogste Wijsheid Zichzelf vernederde en zegt dat deze weg ook voor ons heilzaam is, dan doen wij er heel verstandig aan om Hem te gehoorzamen.

Welk een geweldige positie bekleedde Jezus toch! Spr. 8:22-31 – *“De HEERE bezat Mij in het beginsel Zijns wegs, voor Zijn werken, van toen aan. Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest; van den aanvang, van de oudheden der aarde aan. Ik was geboren, als de afgronden nog niet waren, als nog geen fonteinen waren, zwaar van water; Aleer de bergen ingeest waren, voor de heuvelen was Ik geboren. Hij had de aarde nog niet gemaakt, noch*

de velden, noch de aanvang van de stofjes der wereld. Toen Hij de hemelen bereidde, was Ik daar; toen Hij een cirkel over het vlakke des afgronds beschreef; Toen Hij de opperwolken van boven vestigde; toen Hij de fonteynen des afgronds vastmaakte; Toen Hij der zee haar perk zette, opdat de wateren Zijn bevel niet zouden overtreden; toen Hij de grondvesten der aarde stelde; Toen was Ik een voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks Zijn vermaken, te aller tijd voor Zijn aangezicht spelende; Spelende in de wereld Zijns aardrijks, en Mijn vermaken zijn met de mensenkinderen.”

Broeders en zusters, we lezen hier dat Jezus vreugde beleefde aan de mensenkinderen. Welk een verdriet moet Hij daarom hebben gevoeld, toen Hij de gruwelijke zonden van de mensen zag. Toen Hij zag dat de mensen God de rug toekeerden. Welk een verdriet moet Hij ook hebben ervaren, toen Hij zag dat ál die duizenden dierenofferandes voor de zonden géén welbehagen en géén voldoening aan Zijn Vader gaven. Het bracht Jezus tot het geweldige besluit in Hebr. 10:4-9 – *“Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme. Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid; Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet behaagd. Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God! Als Hij te voren gezegd had: Slachtoffer, en offerande, en brandoffers, en offer voor de zonde hebt Gij niet gewild, noch hebben U behaagd (dewelke naar de wet geofferd worden); Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen.”*

Jezus zag dat dierenbloed de zonden niet kon wegnemen. Hij zag de begeerte in het hart van God de Vader om verzoening met de gevallen zondaar tot stand te brengen. Jezus zag ook de bereidheid en de wil van Zijn Vader om Hem, Zijn eigen Zoon, op te offeren voor die verzoening. Toen zei Jezus: *“Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God!”*. De duizenden dierenoffers werden vervangen door één volmaakt Offer, namelijk Jezus Die stierf voor de zondaar.

We lazen reeds in Fil. 2. We zullen nu de verzen 6-11 nogmaals lezen: *“Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was; Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn; Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is; Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders.”*

Jezus was één met God en in de gedaante van God. Hij was God. Maar tóch klampte Hij Zichzelf niet angstvallig vast aan Zijn goddelijke positie en rechten. Neen, Hij vernietigde Zichzelf. Hij ontledigde Zichzelf van Zijn eigen wil. Hij ontdeed Zichzelf van alle goddelijke privileges en rechtmatige waardigheid, macht en eer. Stap voor stap ontdeed Jezus Zich van de allerhoogste positie, tótdat Hij uiteindelijk de allerlágste plaats innam. En het is Zijn wil dat ook wij dit stap voor stap zullen leren.

Broeders en zusters, wat hield de vernedering van Jezus in? Jezus deed afstand van Zijn gelijkheid aan God, dus van Zijn goddelijkheid, maar ook van Zijn positie en privileges die bij de positie van God horen, zoals:

- Zijn heerlijkheid (Joh. 17:5);
- Zijn rijkdom (2 Cor. 8:9);
- Zijn onsterfelijkheid (1 Tim. 6:15-16);
- Zijn eeuwig, geestelijk en goddelijk lichaam om in plaats daarvan een sterfelijk menselijk lichaam te ontvangen (Joh. 1:14).

Jezus werd niet geboren in een mooi, koninklijk paleis. Neen, Hij kwam ter wereld in het gezin van arme mensen, het gezin van de timmerman Jozef en zijn vrouw Maria. Toen Hij geboren moest worden, was er geen plaats in de herberg (Luk. 2:7). Hij werd in een kribbe

geboren, naar men aanneemt in een stal. Uiteindelijk had Jezus nergens nog een plaats om Zijn vermoeide Hoofd neer te leggen (Matt. 8:20; Luk. 9:58). Reeds als baby moest Hij naar Egypte vluchten, omdat koning Herodus Hem wilde vermoorden (Matt. 2:13-23). Jezus gehoorzaamde Zijn ouders Jozef en Maria, hoewel Hij eigenlijk God was (Luk. 2:51). Welk een vernederingen was Jezus bereid om te ondergaan! Hij was God en werd mens. Hij werd mens en in principe vatbaar voor alle verleidingen van satan en voor een geestelijke dood. Satan nam dan ook de kans waar om Hem zwaar te verzoeken in de woestijn (Matt. 4:1-11; Luk. 4:1-15). Satan had de euvele moed om te proberen Hem, Die God was, te laten zondigen. Welk een vernedering voor Jezus, want met één enkel Woord zou Hij satan hebben kunnen vernietigen. Gelukking voor ons had satan geen enkel succes!

Jezus werd de dienstknecht van alle dienstknechten. De Zoon van God werd de slaaf van andere mensen (Mark. 10:45). Hij waste zelfs de voeten van Zijn discipelen (Joh. 13:1-20). Toen Jezus in het stadje Nazareth waar Hij was opgegroeid predikte, werd Hij door Zijn eigen mensen, burens en bekenden, verworpen. Zij wilden Hem zelfs van de rotsen afgooien en doden (Luk. 4:16-30). Jezus werd ook door de leiders van het volk van Israël, de schriftgeleerden en de farizeeërs, verworpen. Allen riepen zij: *“Weg met Hem, kruisig Hem”* (Luk. 23:18-21; Joh. 19:6). Zij bespotten en bespuwden Hem. Zij verachtten Hem (Ps. 22:7-8). Gods Zoon, Die absoluut onschuldig en zondeloos was (Hebr. 4:15), moest al onze vieze zonden en gruwelijkheden op Zich nemen (Jes. 53:4-5; Joh. 1:29; Luk. 22:42). Hierna werd Hij in een schijnproces onrechtvaardig en tegen de Joodse Wet in ter dood veroordeeld (Matt. 26:57-68). Na dat schijnproces (Luk. 22:2; Mark. 3:6; 11:18; 14:1) werd Jezus naar Pilatus gezonden, die voorstelde om Hem vrij te laten. Maar het volk en haar leiders hadden liever dat Bar-abbas, een moordenaar, werd vrijgelaten (Joh. 18:38-40). Jezus werd afgewezen en verworpen. Hij werd gemarteld en gegeseld. Tenslotte werd Hij wreedaard aan het houten kruis genageld. De bijbelteksten zijn u bekend. Deze kruisdood was alleen bestemd voor de allerergste misdadigers.

Broeders en zusters, maar Jezus werd door God, Zijn Vader, gestraft voor ónze zonden. Jezus werd door God de Vader verlaten voor ónze zonden. Ps. 22:2-3 – *“Mijn God, mijn God! waarom hebt Gij mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, van de woorden mijns brullens? Mijn God! Ik roep des daags, maar Gij antwoordt niet; en des nachts, en ik heb geen stilte.”* Maar Jezus mocht deze vreselijke, eenzame dood zelfs niet serven in Jeruzalem, de stad die Hij zo liefhad. Neen, Hij moest eenzaam buiten de stadsmuren op Golgotha (dat wil zeggen *“hoofd-schedelplaats”*) serven. Zelfs Zijn kleding werd Hem niet gegund. Toen Hij aan het kruis hing, hing Hij daar naakt en beroofd van Zijn kleding. De soldaten dobbelden erom. En om Zijn dorst te verlichten, gaf men Hem zure edik te drinken. Tenslotte stierf onze lieve Heiland. En toen Hij stierf, toen deed Hij verzoening voor onze zonden. Met Zijn eigen leven, met Zijn eigen gestorte Bloed. Hij droeg onze schuld en straf. In het woordje *“verzoening”* zit het woordje *“zoenen, kussen”* opgesloten. Toen Jezus stierf, kuste Hij als het ware de zondaar en maakte Hij de weg vrij voor de zondaar om weer tot God de Vader in de hemel te komen. Daarom scheurde de Voorhang in de tempel als een geweldig schaduwbeeld (Mark. 15:38).

Weet u waar Jezus tengevolge van onze zonden en ongerechtigheden na Zijn dood terecht kwam? Hij kwam in het dodenrijk terecht. De Statenvertaling spreekt ten onrechte over de hel. Jezus kwam terecht in het *“sje-ool”* (שְׁאוֹל), dat wil zeggen in het *“dodenrijk”*.

Ps. 16:10 – *“Want Gij zult mijn ziel in de hel (“sje-ool” – שְׁאוֹל) niet verlaten; Gij zult niet toelaten, dat Uw Heilige de verderving zie.”*

Efez. 4:9 – *“Nu dit: Hij is opgevaren; wat is het, dan dat Hij ook eerst is nedergedaald in de nederste delen der aarde?”*

Daar in het dodenrijk heeft Jezus drie dagen vertoefd. En daar behaalde Hij de eeuwige overwinning over satan. Daar heeft Hij de gevangenis gevangen genomen (Efez. 4:8; Jes.

61:1) en de gevangenen vrijgemaakt. Satan wilde zijn gevangenen nooit meer laten gaan (Jes. 14:17), maar Jezus versloeg Hem en ontfutselde aan hem de sleutels van dood en hel, dat wil zeggen van het dodenrijk. Eerst bezat satan die sleutels (Hebr. 2:14). Maar nu niet meer. Nu bezit Jezus die sleutels. Jezus behaalde een glorieuze overwinning over satan, de dood en het dodenrijk. En toen wekte God de Vader Hem door de kracht van de Heilige Geest op uit de dood. Jezus ontwaakte als de grote Overwinnaar met de sleutels in Zijn doorboorde handen. Openb. 1:17-18 – *“En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij leide Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel (NB, het dodenrijk) en des doods.”*

Broeders en zusters, dáárom viel aan Jezus een geweldige verhoging en verheerlijking ten deel. Zijn Naam zou voortaan worden gesteld boven alle andere namen en Hij zou zitten aan de rechterhand van God in Zijn troon. Want Hij was bereid geweest om Zichzelf tot het uiterste toe te vernederen en Hij had de meest geweldige overwinning ooit behaald. Een overwinning waardoor de gevallen zondaar voor altijd vrij zou zijn door het geloof.

Efez. 1:20-22 – *“En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht, Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechterhand in den hemel; Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst; En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;”*

Fil. 2:9-11 – *“Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is; Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders.”*

Geliefde broeders en zusters, willen wij ook de overwinning behalen? Willen wij dat ook aan ons de belofte ten deel valt, welke Jezus deed aan de lauwe gemeente van Laodicea (Openb. 3:21)? Willen wij ook ooit met Jezus in Zijn troon zitten?

Laten wij dan de voetstappen van Jezus volgen, zélfs als dit ons tot aan de laagste plaats van zelfvernedering zal brengen. De apostel Petrus riep ons nadrukkelijk daartoe op! 1 Petr. 2:19-24 – *“Want dat is genade, indien iemand om het geweten voor God zwaarigheid verdraagt, lijdende ten onrechte. Want wat lof is het, indien gij verdraagt, als gij zondigt, en daarover geslagen wordt? Maar indien gij verdraagt, als gij weldoet, en daarover lijdt, dat is genade bij God. Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen; Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden; Die, als Hij gescholden werd, niet wederschoold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt; Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt.”*

Het volgen van Jezus' voetstappen van vernedering, betekent dat wij net als Jezus ook bespot, gehoond, verdrukt en wellicht zelfs vervolgd zullen worden. Het betekent automatisch ook, dat wij zullen staan in de bediening en het Woord der verzoening (2 Cor. 5:18-21). Maar Petrus zegt, dat het (mogen) afleggen van deze weg Gods genade is.

Broeders en zusters, zullen we de volgende woorden van Jezus ernstig ter harte nemen? *“Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis dagelijks op, en volge Mij. Want zo wie zijn leven behouden wil, die zal het verliezen; maar zo wie zijn leven terwille van Mij verliezen zal, die zal het behouden.”*

De Heiland zegene u en mij. Amen.